

17) Første behandling af lovforslag nr. L 235:

Forslag til lov om ændring af retsplejeloven. (Dommerundersøgelser).

Af justitsministeren (Engell).

18) Første behandling af lovforslag nr. L 233:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Tilskudsregulering og frigivelse af deponerede beløb).

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

19) Første behandling af lovforslag nr. L 234:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven. (Afrekning af indkomstskat og kirkelige afgifter mellem staten, kommunerne og amtskommunerne).

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

20) Eventuelt: Første behandling af lovforslag nr. L 236:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov og lov om stempelafgift m.v. (Foranstaltninger til imødegåelse af tvangsauktioner samt til stimulering af omsætningen af ejerboliger).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).

Meddelelser fra formanden:**Tredje næstformand (Povl Brøndsted):**

Medlem af Folketinget Ellefsen (V) har meddelt mig, at han ikke vil kunne give møde i Tinget i mindst 7 dage, hvorfor han anmoder om orlov, jf. Folketingets forretningsordens § 42, stk. 3, litra b, fra og med den 22. maj og om, at stedfortræderen må blive indkaldt.

Medlemmer af Folketinget Baadsgaard (S), Dorte Bennedsen (S), Hjortnæs (S), Margrete Auken (SF), Leif Hermann (SF) og Ingerlise Koefoed (SF) har meddelt mig, at de ønsker at tage følgende beslutningsforslag tilbage:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 206 vedrørende salg af Kalø Gods tilbage fra Finansudvalget.

(Beslutningsforslag nr. B 77).

Ønsker nogen at optage dette forslag? (Ophold). Da det ikke er tilfældet, er forslaget bortfaldet.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Den under punkt 20 på dagsordenen opførte sag kan kun med Tingets samtykke behandles i dette møde, men hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Forsættelse af anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 3:

Forslag til folketingsbeslutning om offentlighed i EF-anliggender.

Af Leif Hermann (SF) m.fl.

(Fremsat 10/10 89. Første behandling 30/11 89. Betænkning 27/4 90. Ændringsforslag nr. 2 af 3/5 90 uden for betænkningen af Leif Hermann (SF), Ole Espersen (S), Glistrup (FP) og Duetoft (CD). Første del af anden (sidste) behandling 4/5 90. Tilføjelse til betænkning 4/5 90. Ændringsforslag nr. 3 af 16/5 90 uden for tilføjelsen til betænkningen af Kofod-Svendsen (KRF)).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Leif Hermann (SF), Ole Espersen (S), Glistrup (FP) og Duetoft (CD) (se sp. 9045).

Der var ikke stillet ændringsforslag i tilføjelsen til betænkningen.

Uden for tilføjelsen til betænkningen var der stillet 1 ændringsforslag af Kofod-Svendsen (KRF) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af Kofod-Svendsen (KRF):

Underændringsforslag til ændringsforslag nr. 1 i betænkningen

3) I den under nr. 1 i betænkningen foreslåede nye affattelse af teksten indsættes i nr. 1 som nyt 2. pkt.:

»Det bør dog overvejes, om visse helt specielle typer af dokumenter fortsat bør undtages af hensyn til varetagelsen af Danmarks EF-interesser.«

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Forhandling

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Hr. Kofod-Svendsen har stillet et ændringsforslag, som regeringen kan tilslutte sig, og jeg tror, at der efterhånden er ganske få punkter, der skiller regering og opposition eller i hvert fald regering og dele af oppositionen. Det er jo nu kun det, der i det efterhånden så ofte ombroderede forslag hedder punkterne 1 og 4.

Vi har, i den ekstra tid vi fik, forsøgt at få nogle forslag igennem, som regeringen kom med for at imødekomme de synspunkter, der blev fremført, da vi sidst debatterede dette i salen. Der tænker jeg især på, hvad Socialdemokratiets ordfører, hr. Ole Espersen, sagde den 4. maj 1990. Det gjorde det klart, at der ikke er substantielle uoverensstemmelser, og netop derfor forsøgte vi med vores ændringsforslag at imødekomme de synspunkter. Og jeg skal særligt henvide til udtalelserne i sp. 9049, punkt 1, hvor hr. Ole Espersen anfører følgende:

»Hvis man tager punkt 1, drejer det sig om at føre offentlighedsloven tilbage til den skikkelse, loven havde for 2-3 år siden. Der skete ikke nogen ændringer dengang, men en klargøring af teksten, som der står i bemærkningerne til det foreliggende forslag. Der sker ikke nogen ændringer i retstilstanden, og vi bevarer stadig væk vores mulighed for at undtage dokumenter fra offentlighed, hvis der er grunde til, at man skal gøre det. Der sker ingen svækkelse overhovedet.«

Det synes jeg var ganske interessante udtalelser, og derfor forsøgte vi at komme igennem med nogle ændringer, der klargjorde det. Det fandt ikke støtte i Markedsudvalget, men hr. Kofod-Svendsen er nu kommet med et andet forslag, der – så vidt jeg kan se det – stiller os i en rimelig situation, når vi til sin tid skal til at udforme lovændringer.

Derfor vil jeg gerne tilkendegive, at hvis hr. Kofod-Svendsens ændringsforslag kan vedtages, vil regeringen kunne støtte vedtagelsen af det samlede forslag, som det herefter kommer til at se ud. Ganske vist vil vi stadig finde, at der er problemer omkring det, der hedder punkt 4, nemlig spørgsmålet om skriftvekslinger i retssager, men det er så tydeligt, at der er et flertal, der ønsker at få de dokumenter udleveret i den form, der lægges op til, så det synes jeg lige så godt vi kan bøje os for, hvis vi på de andre

punkter kan få et lidt mere rimeligt grundlag at skulle udarbejde lovforslag på.

Da hr. Kofod-Svendsens forslag jo også klart afspejler netop de synspunkter, hr. Ole Espersen kom frem med under sidste diskussion af sagen, burde det vel være muligt, at et flertal kan støtte det, og at vi derfor i enighed kan lægge op til den forøgede åbenhed omkring EF-spørgsmål, som der jo ikke er uenighed om.

Ivar Nørgaard (S):

Da vor ordfører, hr. Ole Espersen, er forhindret i at være til stede, skal jeg på hans vegne udtale, at efter at vi har haft samråd med udenrigsministeren, finder vi ikke anledning til at ændre vor holdning.

Det var på foranledning af hr. Kofod-Svendsen, at vi havde dette samråd, og vi finder ikke, at der under samrådet er fremkommet forhold, som gør, at vi ønsker at ændre vor stilling, så vi vil stemme imod Kristeligt Folkepartis ændringsforslag.

Leif Hermann (SF):

Jeg vil gerne indledningsvis sige, at jeg ikke kan undlade at nære en vis beundring for hr. Kofod-Svendsens ihærdighed i denne sag. Jeg synes måske i grunden, at denne ihærdighed og energiudfoldelse var en bedre sag værdig og under alle omstændigheder skulle være kommet på et væsentlig tidligere tidspunkt i debatten om dette beslutningsforslag.

Hr. Kofod-Svendsen skylder os faktisk også at fortælle, hvad der efter hr. Kofod-Svendsens opfattelse er problemet ved, at vi ikke har særlige offentlighedsregler for EF-sager. Det er det, hele problemet drejer sig om, nemlig at Danmark indtil 1. januar 1987 faktisk ikke havde særlige offentlighedsregler om EF, og at der ikke under udvalgsarbejdet i mindste måde er dokumenteret noget som helst, der har tydet på, at der var vanskeligheder i forbindelse med Danmarks deltagelse i det internationale samarbejde, som EF er.

På den baggrund, og fordi forslaget er udtryk for en modsatrettet tendens af den, som forslagsstilleren har ønsket, må vi afvise hr. Kofod-Svendsens ændringsforslag.

Glistrup (FP):

Igennem masser af år har Folketingets i denne relation progressive partier – det er sådan

[Gillstrup]

nogle som Venstresocialisterne, Det Radikale Venstre, Fremskridtspartiet, SF – arbejdet for, at vi kan få offentlighed i EF-sager, fordi det er så uhyre vigtigt, at et så ømtåligt og mytepræget område som EF i videst muligt omfang kan komme frem til debat i den danske offentlighed.

Regeringen har evnet igennem alle disse år at træner og træner og atter træner, at der kunne komme en afgørelse. Derfor hilste Fremskridtspartiet med glæde, at SF i indeværende folketingsår faktisk startede med allerede den 10. oktober 1989 at fremsætte et forslag, som ganske enkelt gik ud på, at nu skulle vi ændre lov om offentlighed i forvaltningens § 10, stk. 1, nr. 3, og forvaltningslovens § 14, nr. 3, sådan at EF-sager blev behandlet på lige fod med andre sager.

Hvis jeg endelig skal kritisere vennerne i SF, så må det være: Hvorfor i alverden fremsætter man det ikke som et lovforslag, sådan at vi havde fået det afklaret nu? Men det gjorde SF altså ikke. Nu er det så lykkedes at få over et halvt år til at gå med at behandle denne ganske enkle ting, så det heller ikke nås i denne samling, men når vi nu forhåbentlig får vedtaget SF's forslag her ved den endelige afstemning i dag, er vi i den situation, at regeringen helt præcis ved, hvordan der skal fremsættes et lovforslag, nemlig faktisk ordret det, der står i beslutningsforslaget.

Hvis vi nu i stedet gav os til at vedtage hr. Kofod-Svendsens ændringsforslag, kunne regeringen få både 1 og 10 og 15 år til at gå med at overveje, hvordan den skal udforme sit lovforslag til opfyldelse af Folketingets beslutning, hvor man skal tage hensyn til det ene og det andet og det tredje og det fjerde, og så vil der ske en yderligere trænering af dette rimelighedskrav, og det er særdeles farligt under de omstændigheder, som EF nu befinder sig i, hvor en åben, offentlig diskussion er noget af det allerallervigtigste med de enormt vigtige afgørelser, der skal ske inden for de kommende 20 måneder i EF med henblik på politisk union og alverdens andre ting.

Derfor er det vigtigt, at vi nu ikke bøjer os og følger hr. Kofod-Svendsens forplumringsforsøg. Og det er selvfølgelig således, at når regeringen har fremsat et lovforslag, som det bliver pålagt ved beslutningsforslaget, helst dagen efter åbningen af Folketinget, altså den første

onsdag i oktober 1990, så bliver det lovforslag behandlet i Folketinget. Så vil der selvfølgelig fra nogle, måske hr. Kofod-Svendsen, komme forslag om, at vi skal have noget mere hemmelighedskræmmeri, og så vil der komme ændringsforslag fra Kristeligt Folkeparti og måske fra andre om, at vi skal have noget mere åbenhed. Det bliver Folketingets ganske almindelige lovbehandling.

Det, det gælder om nu, er at stoppe regeringens træneringsbestræbelser, og dem gavner og begunstiger vi kun ved at vedtage hr. Kofod-Svendsens ændringsforslag. Vi kunne akkurat lige så godt have stillet 17 andre ændringsforslag om, at der skulle være noget med udvidelse af åbenhed og offentlighed i forhold til SF's forslag, og hvad vi ellers skal diskutere i næste folketingssamling, men lad os nu bevare den rene og pure vare, sådan som SF's forslag har stået siden den 10. oktober 1989.

Jeg anbefaler meget kraftigt, at man af disse grunde stemmer imod hr. Kofod-Svendsens forslag, og at man altså ikke yderligere understøtter regeringens mange bestræbelser, som har været udfoldet gennem årene, på at hindre, at det danske folk kan få åbenhed og saglig oplysning om EF-anliggender, for det er meget, meget hårdt tiltrængt og mere tiltrængt i de kommende år end nogen sinde tidligere, at nu kommer der åbenhed omkring EF-anliggender, og ikke det, som udenrigsministeren alene ønsker, nemlig at alt skal afgøres bag lukkede døre, ingen som helst, ikke engang Markedsudvalget, skal ane noget som helst om vores EF-politik.

Denne helt forfejlede politik fra udenrigsministerens side, som i den grad er med til at forplumre hele EF-debatten i dette land, og som hr. Kofod-Svendsen nu støtter, må Folketinget sige et dundrende nej til.

Duetoft (CD):

Når CD i hele processen omkring dette beslutningsforslag har støttet det, er det ud fra et ønske om, at EF-debatten ikke skal forplumres af en masse påstande og myter om ting, der ikke kommer frem, osv. Vi lægger ikke skjul på, at vi er tilhængere af en europæisk union, og vi har ikke noget at skjule. Vi mener, at EF-debatten vil tjene ved den offentlighed, der ligger i det forslag, der her er kommet på bordet.

[Duetoft]

Jeg synes, at forslagsstillerne i meget høj grad har bøjet af for udenrigsministerens indvendinger på et tidligt tidspunkt; derfor er der jo også stillet et – man må sige – temmelig generelt ændringsforslag, der har ændret næsten hele den oprindelige tekst, og udgangspunktet for dette var selvfølgelig den række af indvendinger, som udenrigsministeren kom med.

Tilbage har vi så diskussionen om et par enkelte af punkterne, og dér har ministeren altså også nu opgivet sin modstand vedrørende spørgsmålet om skriftvekslingerne. Tilbage er også spørgsmålet, om der skal være en tilføjelse til punkt 1 om den generelle undtagelse i offentlighedsloven. Dertil vil jeg gerne sige, at CD allerede i Markedsudvalget meldte, da vi havde samrådet med udenrigsministeren, og også efter Markedsudvalget, at vi mener, det er rigtigt at vedtage forslaget, som det ligger, men at vi til efteråret, når man i Retsudvalget skal foretage den rent faktiske lovgennemgang, meget gerne sammen med udenrigsministeren er med til at analysere, hvilke akter der eventuelt skal fritages.

Det er klart, at der kan godt være en forskel på et dansk system og et EF-system, for det kan godt være, at noget af det, vi i det danske system opfatter som gående fra et ministerium til et andet og dermed som en del af offentligheden, i højere grad skal betragtes som en intern sagsbehandling, der ikke er omfattet af offentlighed. Det vil vi gerne medgive udenrigsministeren.

Men når vi i dag ikke kan stemme for Kristeligt Folkepartis forslag, er det, fordi vi synes, at vi nærmer os ganske meget det taktiske pjat. Vi synes faktisk, at når partierne, der vedtager dette forslag, mundtligt har meddelt, at de er indstillet på til efteråret i forbindelse med den faktiske lov at tage det spørgsmål op, så er der ikke nogen grund til at lave nogen krumspring i dag, fordi der er nogle, der skal stemme og måske springe rundt på nogle flertal, som har eksisteret længe. Det er med baggrund i det, at vi ikke synes, vi skal drive dette ud i det ekstreme.

Vi står ved det, der er indstillet i betænkningen, og vi vil altså som sagt gerne give udenrigsministeren tilsagn om, at vi, når regeringen kommer med lovforslaget, vil se på de analyser, for jeg tror, at udenrigsministeren har megen ret i, at der er sagstyper, som ikke skal inddrages. Vi er ikke interesseret i at ødelægge Danmarks forhandlingsposition i EF.

På den anden side er det vel også rigtigt, at man ikke skal opfatte EF som det store dyr i åbenbaringen, hvor vi er nødt til at skjule alt muligt for hinanden for at kunne få så megen indflydelse som muligt. Det kan ikke være rigtigt. Vi skal betragte EF som et åbent samarbejde, og dér skal vi også kunne stå ved det, som vi mener.

Men altså, vi må afvise Kristeligt Folkepartis ændringsforslag, men giver i dag tilsagn til udenrigsministeren om at arbejde positivt med i Retsudvalget til efteråret.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Det tilsagn, som her kommer fra CD, synes jeg er udmærket, og det skal hr. Duetoft have mange tak for.

Men nu er forholdet jo det, at der ligger et ændringsforslag på bordet. Om det så er udtryk for krumspring, eller hvad det er, det kan man jo have sin egen vurdering af. Men hvis et sådant ændringsforslag, der giver udtryk for det, som hr. Duetoft har sagt fra talerstolen, i dag vil blive nedstemt af et flertal i Folketinget, ser tingene ærlig talt lidt mystiske ud, synes jeg. For hvor meget er så det tilsagn værd? Derfor håber jeg da, at CD vil give det en chance mere.

Så venter jeg et svar fra hr. Kofod-Svendsen på det spørgsmål, som hr. Leif Hermann stillede, og det vil hr. Kofod-Svendsen nok komme med i sin ordførertale. Men jeg kan da sige, at som jeg ser det, så har dette forslag fra hr. Kofod-Svendsen og de lidt specielle ordninger, der kan være med hensyn til dele af indblikket i EF-forvaltningen, jo at gøre med, at en EF-administration ikke alene er dansk, der er også mange andre lande, der deltager i det store apparat, som EF-administrationen er. Derfor er der nogle specielle hensyn i visse særtilfælde, man kan være nødt til at tage, som man ikke er nødt til i den almindelige centraladministration i øvrigt i Danmark, nemlig hensyn til, at der er 11 andre lande med i samarbejdet, og at præcis de samme regler ikke gælder, endnu i hvert fald, i de andre EF-lande.

Det er jo det, vi arbejder hen imod, at vi får ensartede offentlighedsregler for EF-administrationen i Danmark og i hele EF-området.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Hr. Bjørn Elmquist, som er så trænet, også i internationalt politisk arbejde, ved udmærket, at der er noget, der hedder en stemmeforklaring. Også hr. Bjørn Elmquist, også Danmark har ligesom andre parlamentarikere og nationer indimellem afgivet en stemme, som ikke kunne forstås uden tilhørende stemmeforklaring. Så det kan ikke være så overraskende for hr. Bjørn Elmquist, at sådan noget kan ske.

Og når hr. Bjørn Elmquist spørger: Hvad er sådan et tilsagn værd? så er det en unødigt tvivl. Tilsagnet står for pålydende, og det er jeg sikker på at udenrigsministeren både ved og forstår.

Det er jo et beslutningsforslag, vi i dag skal stemme om, og udformningen vil ligge i regeringens hånd, når selve lovforslaget skal fremsættes, og jeg kan berolige hr. Bjørn Elmquist med, at han kan godt putte tvivlen ned i lommen igen, for der er ingen grund til at nære den. Det, der er sagt på CD's vegne fra denne talerstol, står som sædvanlig fuldt ud til troende, det siger sig selv.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Jamen tak også til hr. Arne Melchior. Jeg nær ingen tvivl om, at CD's tilsagn står til troende.

Men problemet vil jo være det, at det kun er CD, som har givet os dette tilsagn fra talerstolen, og ikke alle de andre – hvis det om lidt foreløber, som vi kan forudse eller frygte eller være bekymret for – der har givet det samme tilsagn fra talerstolen. Og så er vi i den specielle situation, at vi med så marginale forskelle i opfattelserne ender med at få vedtaget dette beslutningsforslag med et snævert flertal, i stedet for at det ville kunne blive vedtaget i enstemmighed og også med regeringens og regeringspartierne stemmer. Det synes jeg – med al respekt for det gode og positive tilsagn både fra hr. Arne Melchior og hr. Duetoft – immervæk er en meget bedre situation at komme i, end at vi skal stemme imod hinanden i en kampafstemning.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg vil sige til hr. Bjørn Elmquist, at jeg har

hørt hr. Bjørn Elmquist argumentere bedre og mere sagligt for forslag tidligere. Jeg tror egentlig også, hr. Bjørn Elmquist kan gøre det bedre og langt mere sagligt.

Hr. Bjørn Elmquist siger, at EF-administrationen ikke kun er dansk, og det er unægtelig fuldstændig rigtigt. Den kunne måske endda være mere dansk, hvis vi udnyttede de kvoter, vi har for ansættelser i EF-apparatet. Men det er nu så noget andet.

Det er bare ikke det forhold, ændringsforslaget vedrører, hr. Bjørn Elmquist. Ændringsforslaget – hvis hr. Bjørn Elmquist ellers kunne føre samtaler med hr. Arne Melchior på andre tidspunkter – vedrører den danske offentlighedslov og den danske forvaltningslov. Spørgsmålet om offentlighed i EF-administrationen er omhandlet i et andet punkt i beslutningsforslaget, og dette punkt er regeringen enig i.

Så nu vil jeg gerne have hr. Bjørn Elmquist til at komme og fortælle om og uddybe sine betragtninger over, at EF-administrationen ikke er kun dansk, og hvorledes disse betragtninger hænger sammen med det ændringsforslag, hr. Kofod-Svendsen har stillet.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvad det er, hr. Bjørn Elmquist er ude på.

Om hr. Bjørn Elmquist fra mig får en stemmeafgivning, hvor vi bryder en enighed, som har varet meget længe, om jeg ændrer stemmeafgivningen til at stemme for ændringsforslaget eller jeg fra talerstolen siger, at CD vil leve op til ånden i ændringsforslaget fra forhandlingerne i efteråret, det kan for mig at se være ligegyldigt. Under alle omstændigheder er der jo et flertal i denne sal imod ændringsforslaget.

Det, hr. Bjørn Elmquist skulle gøre, var at glæde sig over, at vi stadig væk står ved det ord, vi har givet i forligsforhandlingerne. Vi lader os altså ikke kyse af, at en regering – med al respekt for regeringen, og jeg synes, udenrigsministeren har bøjet sig meget langt på nogle områder – stiller sig op og siger, at én sætning, som vi i øvrigt allerede har sagt at vi er enige i, kommer ind i et lovforslag. Skulle vi så pludselig til at ændre en stemmeafgivning, som vi klart har tilkendegivet i det sidste år vi ville følge? Det føler vi ikke der er nogen saglig grund til. Vi føler, at det i givet fald ville blive et eller andet

[Duetoft]

underligt taktisk spil, der i virkeligheden vel kun kunne have det formål at forklare, at de fire partier, der har støttet dette forslag igennem et år, ikke længere er enige. Det er i virkeligheden det, jeg føler hr. Bjørn Elmquist fisker lidt efter, nemlig at en firepartienighed ikke skulle stå ved magt.

Jeg vil da gerne opfordre regeringen til med de bemærkninger, der nu er kommet herfra, at skabe den brede enighed, og det kunne man jo gøre ved under alle omstændigheder at stemme for beslutningsforslaget til sidst.

Kofod-Svendsen (KRF):

Jeg vil begynde med at sige, at jeg er ganske godt tilfreds med at konstatere, at der jo nu reelt er enighed om åbenhed. Og så er der alene denne lille detalje: Når lovforslaget skal udarbejdes, skal vi så gå ind og overveje, om der er nogle helt specielle typer af dokumenter, som vi fortsat bør undtage af hensyn til varetagelsen af Danmarks EF-interesser? Det kan ske, at vi under denne overvejelse kommer frem til, at det behøver vi ikke, eller til at sige, at netop af hensyn til EF-samarbejdet er der nogle typer dokumenter, som de måske også overvejer i Sverige.

I den tilkendegivelse, vi har fået fra CD, siger CD, at de er enige i ånden i ændringsforslaget. Jeg er helt enig i flertallets ønske om åbenhed, og nu har udenrigsministeren bevæget sig langt, hvad jeg er meget tilfreds med, så nu synes jeg, det rigtige vil være, hvis alle tilslutter sig det ændringsforslag, jeg har stillet, da man jo reelt er enig i det. Udmøntningen vil ske under det forberedende lovarbejde og i det efterfølgende udvalgsarbejde. Hvis vi ikke stemmemæssigt kan få denne enighed manifesteret i dag, håber jeg, at den kommer frem, når vi til efteråret skal arbejde videre med tingene.

Jeg er meget godt tilfreds med, at selv om det en overgang så ud til, at man stod meget langt fra hinanden, er denne uenighed reelt bortvejet. Vi vil stemme for forslaget ved dets endelige vedtagelse, men håber, at det får den bedre præcisering, som vi har lagt op til. Lykkes det ikke, ved vi altså, at flertallet, selv om de ikke vil stemme for ændringsforslaget, reelt er enige i intentionen.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg står tilbage efter diskussionen her ganske

godt tilfreds, men også lidt forvirret, for jeg er lidt forvirret over Socialdemokratiets udmelding i betragtning af, at hr. Ole Espersen dog var så befriende klar i sine udtalelser den 4. maj 1990, men jeg er tilfreds alligevel, fordi diskussionen jo har vist, at når vi til efteråret skal til at finde udformningen af den lovændring, som beslutningsforslaget drejer sig om, vil vi kunne tage de hensyn, som jeg hele tiden har bedt om at vi tager, nemlig de hensyn, der skal tages til, at der jo er sager, der ikke er egnede til at lægge offentligt frem, sager, som f.eks. kan handle om det arbejde, der foregår ministerierne imellem om forberedelser af forhandlingssituationer. Det er ting, vi diskuterer grundigt i Markedsudvalget, men det er klart, at det er ting, som ikke egner sig til at lægge frem.

Derfor må vi også sige, at når nu beslutningsforslaget efter alt at dømme bliver vedtaget i den form, som regeringen beklageligvis ikke kan stemme for, er vi jo altså stadig væk stillet over for denne opgave at skulle gennemføre de lovændringer, der skal til. Det tager vi fat på til efteråret, og jeg er tilfreds med det udgangspunkt, vi nu har for arbejdet.

Vi vil selvfølgelig se på, hvad der er faldet af bemærkninger i debatten. Det var meget nyttigt, hvad hr. Duetoft sagde i dag, og det viste respekt for de problemer, vi har peget på. Det er også meget nyttigt, hvad hr. Ole Espersen har sagt i debatten. Det vil selvfølgelig også indgå i arbejdet med tilrettelæggelsen af det endelige lovforslag.

Så er der vel sådan set ikke grund til at sige mere om den sag i denne omgang, så jeg vil gerne slutte af med at ønske ordføreren for forslagsstillerne, hr. Leif Hermann, til lykke med sejren. Jeg tror såmænd ikke, at vi står så langt fra hinanden, når det mere generelt drejer sig om åbenhed i forvaltningen og åbenhed i EF, og hr. Leif Hermann har jo med stor dygtighed fået fremstillet sagen, som om dette alene drejer sig om åbenhed, og dermed får man naturligvis også både medierne og et flertal med sig. Men hr. Leif Hermann har selvfølgelig sine helt legitime synspunkter og interesser, når det gælder EF, hvor jeg så omvendt står i den situation, at jeg jo må gøre, hvad jeg kan for at styrke danske forhandlingspositioner, og det viser sig heldigvis også, som debatten er forløbet, at det skal vi såmænd også nok finde en udvej til at gøre.

[Udenrigsministeren]

Men under alle omstændigheder, jeg ønsker hr. Leif Hermann til lykke i anerkendelse af en politisk modstanders dygtige politiske kunsthåndværk.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal, når vi skal til forhandlingen om forslaget endelige udformning, vende tilbage til udenrigsministerens sidste overordentlig venlige bemærkninger.

Jeg vil gerne sige tak til hr. Duetoft fra CD, fordi hr. Duetoft principielt fastholder beslutningsforslagets punkt 1, således som det er formuleret, og således som det har været uændret fra beslutningsforslagets fremsættelse.

Den klarhed, der dermed er tilvejebragt med hensyn til, hvilke lovforslag regeringen skal komme med til efteråret, er ubestridelig, hvis det er således, man kan læse beslutningsforslagets tekst. Jeg vil derfor sige til udenrigsministeren, at det er da naturligvis rigtigt, at de bemærkninger, der falder i forbindelse med en debat her i salen, bemærkninger, der er faldet både fra hr. Ole Espersen og fra hr. Duetoft, naturligvis må indgå i de overvejelser, regeringen skal gøre sig, men det arbejde, der skal gøres, de lovforslag, der skal fremsættes, er enkle og klare, det fremgår af beslutningsforslagets punkt 1, og jeg er helt overbevist om, at det ministerium og den minister, der skal fremsætte disse forslag til ændring af offentlighedsloven og forvaltningsloven, er helt på det rene med, hvordan disse forslag skal se ud.

Glistrup (FP):

I de 13 år, udenrigsministeren har været medlem af dette Ting, har han – ligesom han også gjorde før 1977 – gang på gang mistolket udtalelser, der er fremsat fra den ene eller den anden side. I denne sag er det den fraværende hr. Ole Espersen, det går ud over.

Netop med denne erfaring med udenrigsministeren er det nødvendigt at forlænge debatten med at tage afstand fra det, udenrigsministeren sagde i sit seneste indlæg, om, at når vi nu til efteråret skal til at lave et lovforslag om det her, så skal vi tage i betragtning de forskellige fremkomne udtalelser. Deri lå ganske givet indbygget, at der kan gå både vinter og vår og 1990'erne med, før regeringen fremsætter et lovforslag.

For at udenrigsministeren ikke senere skal komme og sige, at der ikke blev taget afstand fra hans udtalelser, skal jeg meget skarpt fremhæve, at det, regeringen skal gøre, er at fremsætte et lovforslag overensstemmende med beslutningsforslagets tekst. Det er ganske og aldeles enkelt, nemlig at der i lov om offentlighed i forvaltningen skal ske en ændring vedrørende § 10, stk. 1, nr. 3, og i forvaltningslovens § 14, nr. 3, en tilsvarende ændring, som ganske generelt går ud på, at særreglerne om åktindsigt i EF-sager ophæves – punktum. Hverken hr. Ole Espersens eller andres udtalelser i forbindelse med denne vedtagelse skal fortolkes anderledes. Sådan skal lovforslaget eller de to lovforslag være.

Det, udtalelserne er gået på, er, at når Folketinget behandler det lovforslag med tre behandlinger og mellemliggende udvalgsbehandling i Retsudvalget, så kan det være, at Folketinget tilføjer noget enten om større åbenhed eller om mindre åbenhed, som hr. Kofod-Svendensen gav udtryk for.

Der er ikke skabt noget som helst alibi for regeringen med det, som ministeren sagde i sit sidste indlæg, for, at vi ikke har de lovforslag på Folketingets bord i hvert tilfælde inden for de første 10 dage af oktober måned 1990.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Underændringsforslag nr. 3
forkastedes, idet 51 stemte for, 71 imod.

Underændringsforslag nr. 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget, således ændret, om en ny affattelse af beslutningsforslagets tekst
vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

*Forhandling***Leif Hermann (SF):**

Med vedtagelsen af det beslutningsforslag, som nu endelig har fået sin endelige og afslut-

[Løff Hermann]

tende form efter mange vanskeligheder og diskussioner, tror jeg, at vi med dette komfortable flertal, der står bag beslutningsforslaget, har taget et væsentligt skridt. Vi tilkendegiver nemlig over for offentligheden, at vi ønsker, at det EF-samarbejde, som Danmark på godt og ondt har været medlem af siden 1972, i langt, langt højere grad vendes udad i forholdet til befolkningen.

Det gør vi på et tidspunkt, hvor EF-systemet selv – i hvert fald delvis – har erkendt, at der er behov for et bredere offentligt lys på det arbejde, der gøres i EF-institutionerne, men også i EF-sammenhæng i de enkelte medlemslande.

Således har vi tidligere nævnt, at det er fremgået af direktivforslaget om miljøoffentlighed, at man netop på dette område fra EF's side ønsker større offentlighed end det, der hidtil har været kendt.

Man kunne også godt sige, at den megen snak om det demokratiske underskud i EF med dette forslag konkret får tilført nogle ideer og konkret får tilført nogle muligheder for at få en fast ramme om diskussionen.

Jeg vil godt her til sidst sige tak til Socialdemokratiet, Fremskridtspartiet, CD og Kristeligt Folkeparti for deres støtte til forslagets udformning i den endelige udgave. Det har været en overordentlig tiltalende oplevelse at konstatere dels den fasthed, der har været bag det flertal, dels den ihærdighed og den interesse, der har været lagt for dagen.

Jeg tror også godt, at jeg, når jeg skal kvittere for udenrigsministerens venlige bemærkninger, kan udstrække min tak til at omfatte udenrigsministerens virksomhed. Jeg tror ikke, at den intense aktivitet, udenrigsministeren har udvist i forbindelse med tilblivelsen af dette forslag helt fra førstebehandlingen, på nogen måde har skadet muligheden for forslagets vedtagelse.

Jeg vil samtidig sige til udenrigsministeren, at jeg er helt overbevist om, at udenrigsministeren med sin professionelle duelighed absolut vil være i stand til at sikre danske interesser i forbindelse med EF-samarbejdet uden at skulle støttes af særlige krykker i den danske offentlighedslov, der forhindrer generel offentlig indsigt i EF-sager. Det er nu engang således, at danske forhandlingspositioner og spørgsmålet om sikring af danske interesser ikke kan hvile på et formelt grundlag, som udelukker den offentlighed, i hvis interesse interesserne skal sikres.

Med disse ord vil jeg endnu en gang sige tak og håbe på, at regeringen, som den har givet tilsagn om, snarest muligt vil tage de punkter op i forhold til EF-systemet, som regeringen jo tidligere har erklæret sig fuldstændig enig i.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges med 73 stemmer (S, SF, FP, CD og KRF) mod 45 (KF, V, RV og Hugo Holm (UP)).

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til udenrigsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 215:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af indenrigsministeren (Thor Pedersen).

(FremSAT 26/4 90. Første behandling 3/5 90. Betænkning 10/5 90. Anden behandling 15/5 90. Ændringsforslag nr. 1 og 2 af 15/5 90 til tredje behandling af Knud Lind (FP)).

Der var stillet 2 ændringsforslag af *Knud Lind* (FP) (se nedenfor).

Ændringsforslag

Af *Knud Lind* (FP):

Til § 1

1) Nr. 3, 59, 100, 107, 167, 236, 276, 311, 334, 473, 483, 493, 557, 563, 582 og 598 udgår.

Til § 2

2) Nr. 729, 741, 754, 796, 870, 875 og 885 udgår.

Bemærkninger

Til nr. 1 og 2

Fremskridtspartiet har den holdning, at ansøgere om dansk indfødsret skal have en ren straffeattest for så vidt angår straffelovsovertrædelser og promille- og spirituskørsel samt kørsel i frakendelsestiden. I lovforslag nr. L 215